

POSTANOWIENIE

Dnia 20 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **Ł. P. (P.)**

skazanego z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 20 maja 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 11 października 2023 r., sygn. akt VII Ka 415/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Strzelcach Opolskich

z dnia 8 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 247/22,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego Ł. P. wniósł kasację, w której zostały sformułowane zarzuty rażącego naruszenia prawa materialnego i prawa procesowego, które miały – jego zdaniem – istotny wpływ na treść orzeczenia. We wniesionym nadzwyczajnym środku zaskarżenia obrońca zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności do czasu rozpoznania kasacji. W uzasadnieniu wniosku skarżący podkreślił wagę

podniesionych w zarzutów. Jednocześnie argumentował, że skazany nieprzerwanie pracuje od kilku lat, a z osiąganego dochodu utrzymuje swoją matkę, z którą wspólnie zamieszkuje w lokalu socjalnym. W warunkach zakładu karnego, nie będzie miał natomiast możliwości od razu podjąć zatrudnienia bądź będzie to znacznie utrudnione. Ponadto, jak dalej wskazywał wnioskodawca, Ł. P. będzie otrzymywał w warunkach odbywania kary pozbawienia wolności znacznie niższe wynagrodzenie niż otrzymywałby w warunkach wolnościowych. Co więcej, jak wywodził autor wniosku, skazany ma dobrą opinię kuratora sądowego, wydaną na podstawie wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu zamieszkania skazanego do sprawy o odroczenia wykonania kary zawisłej przed Sądem Rejonowym w Strzelcach Opolskich, sygn. akt: II Ko 1187/23.

W odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Rozwiązanie ujęte w treści art. 532 § 1 k.p.k., będące odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności sformułowanych w kasacji zarzutów, co wymaga pogłębionej ich analizy, która zostanie dokonana na rozprawie, a badając ich wagę tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania wyroku, należy stwierdzić, że prawdopodobieństwo uwzględnienia tej kasacji w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia. Tego rodzaju oceny nie można bowiem dokonywać na przedpolu merytorycznego rozpoznania nadzwyczajnego środka zaskarżenia, w sytuacji, gdy i sama kasacja nie podnosi uchybień, które w sposób

oczywisty – bez potrzeby głębszego wnikania w materiały sprawy - wskazywałyby na niebudzącą wątpliwości ich zasadność.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia na gruncie badanej pod kątem uwzględniania wniosku o wstrzymanie wykonania wyroku sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do stwierdzenia, że wykonanie zaskarżonego orzeczenia mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki. Zarówno w piśmiennictwie, jak i w judykatach Sądu Najwyższego zwraca się uwagę, że jako przesłanki do wstrzymania wykonania orzeczenia nie mogą być podnoszone okoliczności dotyczące sytuacji osobistej strony (np. stan jej zdrowia), rodzinnej (obowiązek utrzymania rodziny), czy majątkowej (zapewnienie sobie lub rodzinie środków utrzymania), gdyż te okoliczności mogą być powołane we wniosku o odroczenie wykonania kary lub zarządzenie przerwy w odbywaniu kary (zob. D. Świecki (w:) B. Augustyniak, K. Eichstaedt, M. Kurowski, D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz. Tom II. Art. 425–673, wyd. VII, LEX/el. 2024, art. 532, teza 8; tak też: Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 21 czerwca 2022 r., III KK 241/22).

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania należy stwierdzić, że na decyzję o uwzględnieniu wniosku o wstrzymanie nie mogły mieć również wpływu przywołane przez obrońcę skazanego powody rodzinne i bytowe dotyczące Ł.P.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]